

boczny tor

czyli
gniot jubileuszowy
(15-16.05.2008)

numer

50

Jean de Burý

Żywica, prawie bursztyn

(dialog usunięty z powieści)

- Co się miało zdarzyć, minęło. Tak?
- Nie wiem.
- Sam sobie jesteś winny.
- Nie czuję się winny.
- Jesteś sobie winien odpowiedzi, dlaczego jesteś, gdzie jesteś.
- Nie wiem, do czego zmierzasz, ale nie spodziewam się pochwał.
- Pochwały będą na końcu. Zawsze coś się znajdzie na pocieszenie.
- Nie potrzebuję pocieszenia. Potrzebuję o wiele więcej.
- Na przykład nie mnie?
- To nieuczciwy przykład.
- Nieuczciwy? Bądź szczery.
- To się zdecyduj: szczery czy uczciwy?
- Nie graj w słówka. Nie zmylisz mnie.
- Wyolbrzymiasz coś, co da się streścić w paru słowach.
- Więc proszę, streść. Nie przekonasz mnie.
- Było. Jest. Nie będzie.
- I?
- I nic.
- To wszystko? Niewiele.
- To tylko streszczenie. Możesz rozwinąć w co chcesz.
- I o to chodzi: w co chcę. Czy naprawdę mogę, co chcę?
- Tak. Możesz. Trochę.
- A ty?
- Jak każdy. Ale to ja. Nie każdy może.
- Powiedz, dlaczego cię nie mogę zrozumieć? Czy ty sam siebie rozumiesz? Jesteś taki czy udajesz? Naprawdę jest ci wszystko jedno?
- Za dużo pytań.
- Potraktuj to jak stwierdzenia.
- I co, mam wyciągnąć wnioski?
- Potrafisz?
- Zależy.
- Tobie nie zależy.
- Tak mówisz.

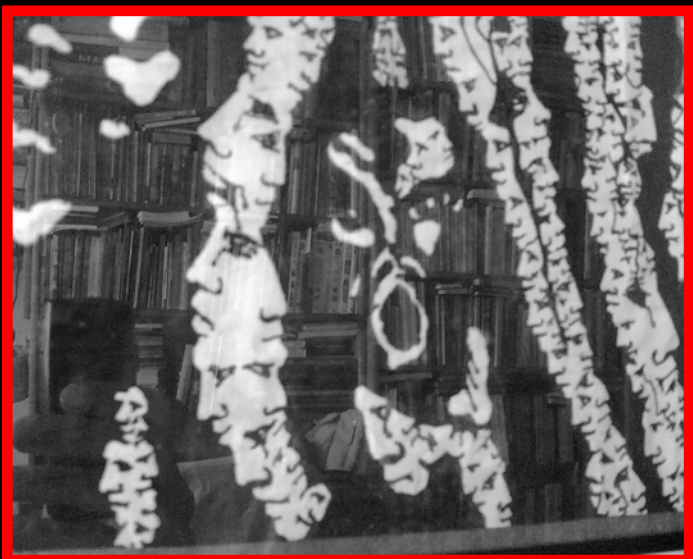
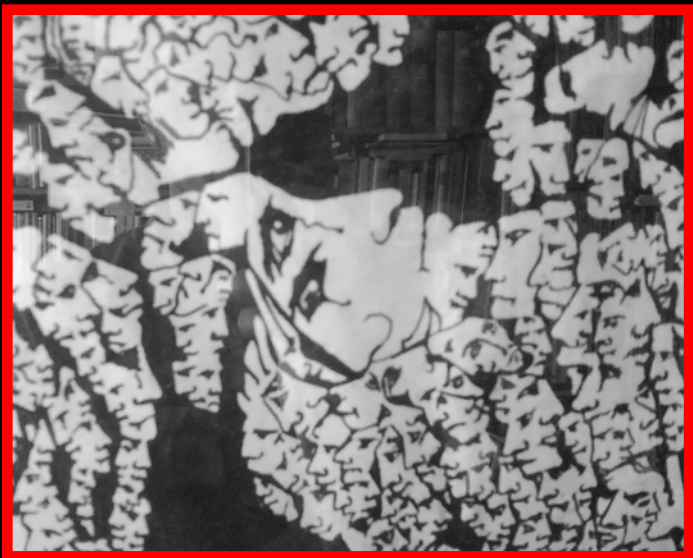
- A ty nie zaprzeczasz.
- Czekam.
- Aż przestanę?
- Po prostu czekam.
- Czekasz.
- Tak.
- Cud się nie zdarzy.
- Nie musi.
- Dla ciebie nic się nie musi. Tak jest najlepiej: nie musieć. A może coś przegapiłeś i teraz tkwisz w całkowitej pustce?
- Może. Cóż.
- Jest jak jest? Nie mogę już tego słuchać.
- Nic nie mówię.
- Ale rozmawiamy. Nie wiem po co. To strata czasu.
- Fakt. Czas leci.
- Opamiętaj się, czego ty właściwie chcesz?
- Musiałbym się zastanowić.
- Wszystko odkładasz na potem.
- Może do jutra.
- Co: do jutra?
- Tego chcę: odłożyć się do jutra.
- To ci się akurat udaje.
- Miałś rację, że na koniec będą pochwały.

Jean de Burý

Przed snem nie śnimy

- Kładziesz się?
- Powinnam już spać.
- Na którą budzik?
- Nastawię.

- Śpisz?
- Ledwo zdążyłam dziś rano.
- To śpij.
- Może mnie obudzisz?

ccs'n

o-í-c

Dlaczego nie
może być inniej?

/ igi

Max Zweit

Przez

Cały dzień zbierało się na burzę.
Zbieramy doświadczenia całe życie.
Wieczorem spadł deszcz.

Miejsce

Zamieszkuję, zająłem. Część czegoś, część mnie, reszta gdzieś.
Czy tu zmierzałem? Tu się staję i przestaję.

Na drugą stronę

Dzień to niewiele. Tydzień, miesiąc — to jest tylko podzbiór roku.
Lata rok w rok jak w tabelce. Opcja sumuj, sortuj w dół. Przejmujące
doznania, myśli, dobre słowa, uczynki, nadzieja, smak, węch, uczucia,
mądrość, czułość, oddanie, ulga, marzenia, śmiałość i wzruszenie,
oddech, moc, cierpliwość.

Przechodzę.

Kawałkowanie

Podzielmy się sobą zgodnie z potrzebami.
Ja chcę dół, ty jasno określoną przyszłość.
Jesteśmy tak samo uparci.
Tak samotni.

Szymon Nisza

Tyłoskręt

Zamiast ćwiczyć zdolności umysłu i siły
cielesne okiełznać, by nie napastować,
lecz góry przenosić, powodzie tamować
— we mgle się płacząc, z przodu widzę tyły.

Zamiast brać, by dawać — biorę nie dość tyle,
żeby się podzielić i by coś zostało,
chciałbym dużo jeszcze, lecz mam jeszcze mało.

Zamiast właściwie, właściwie zamiast. Chwila!
Czy to aby tak być miało?

Cytatnik

„Najpierw wreszcie zrozumieć: obietnice przyszłych sukcesów to przeszłość. Teraz już nie plan, nie oczekiwanie — teraz terażniejszość. Dziś jest dzisiaj. Dziś jest dzisiaj. Tak ma być”.

/ Hugo Wert, Uwagażności się nie dziedziczcy, 1926

„A więc myliłam się? Niemożliwe. Wierzę swojej intuicji, nie myliłam się. Światu brak proporcji. Z buntu się nie wyżyje, bez marzeń nie warto. W skali globalnej ludzie to pomyłka. Szczyt zaangażowania: analiza prognoz pogody. Co mogę? Dlaczego muszę? Samolotem do słońca leciałoby się dwadzieścia lat. Nie da się uratować wszystkich”.

/ Karolina Pomys, Nie jestem na sprzedaż, 1971

Uśmiechnij się do siebie!

Nikt nie patrzy.

